

La llei, la ciutat i les incògnites del teatre

El projecte de creació de la Llei de les Arts Escèniques provocarà un inici polèmic de la temporada teatral a València. Mentre acaben de perfilar-se els continguts del text legal, l'altra gran aposta de la Generalitat, la Ciutat del Teatre, continua essent un interrogant.

Des que el maig de 1998 la Generalitat Valenciana va aprovar la Llei de creació de l'Institut Valencià de la Música, el govern valencià, i sobretot la Conselleria de Cultura, semblen entestats a deixar lligats i ben lligats tots els àmbits de la cultura a través de lleis, d'instituts, i si les promeses electorals s'acaben complint, també a través de les insignes ciutats temàtiques del teatre i del cinema, que encara es troben en fase d'estudi.

Així, i després que el món de l'audiovisual ja compta amb el seu propi Institut de Cinematografia, el sector del teatre es prepara, ara que comença la temporada, per a discutir l'esborrany de la futura Llei de les Arts Escèniques que suposarà la creació de l'Institut de les Arts Escèniques i del Teatre Nacional Valencià.

L'esborrany de la llei, que durant unes setmanes s'haurà de sotmetre a les aportacions i possibles recificacions dels professionals del

sector, no revela actuacions concretes en el sector. Els objectius, si més no, coincideixen amb la política teatral que ha predicat el govern popular en els darrers anys i que, en la majoria dels casos, s'ha quedat en paper mullat. En paraules del conseller de Cultura, Manuel Tarancón, es tracta de "consolidar el sector i d'incentivar la producció, la creació i la realització de muntatges", a més de "donar cabuda a les inquietuds i suggerències dels di-

Sobre ratlles, 'El pianista de l'oceà', una coproducció d'Albena Produccions, Tanttaka Teatra i 3xTR3S que es podrà veure a partir del 18 d'octubre al Teatre Rialto. A sota, *El llac dels cignes*, del Ballet Nacional de Cuba, que estarà al Teatre Principal els primers dies de desembre.

versos sectors professionals del teatre i la dansa”.

Aquesta aposta per la producció pròpia que preveu la llei es durà a terme a través de la creació del Teatre Nacional Valencià, que coordinarà la producció teatral estable, i del Centre Coreogràfic de la Comunitat Valenciana, que s'ocuparà de la dansa, i que ja està en funcionament des d'abril de 1998.

Molts interrogants i poques respostes. Els professionals del teatre i de la dansa, agrupats en la seua majoria en l'AVETID (Associació Valenciana d'Empreses de Teatre i Dansa), l'AAPV (Actors i Actrius Professionals Valencians) i l'Associació de Professionals de la Dansa, es miren el text amb cautela, amb certa esperança, però també amb moltes reticències respecte alguns dels punts que inclou l'esborrany. L'organigrama serà precisament el cavall de batalla en les negociacions que es duran a terme durant els mesos de setembre i octubre.

El Consell Rector de l'Institut de les Arts Escèniques, el màxim òrgan de decisió que preveu la llei, canviarà sensiblement la seua composició i no comptarà, en principi, ni amb els empresaris ni amb els actors. En aquest sentit, el text parla de càrrecs polítics, d'un representant de la Fundació Ciutat

L'organigrama del futur Institut de les Arts Escèniques serà el cavall de batalla de les negociacions entre la Conselleria i el sector teatral.

ARXIU

de les Arts Escèniques i de sis vocals de lliure designació escollits entre persones de reconegut prestigi dins del món del teatre. “Més que noves aportacions –explica Pep Ricart, secretari de teatre de l'AAPV i membre del Consell Rector de Teatres–, el que haurem de fer amb aquest text són rectificacions. Després d'haver aconseguit, amb molts esforços, la nostra presència en el Consell Rector de Teatres de la Generalitat, ara, la nova llei només compta amb nosaltres per a formar part dels òrgans consultius, que únicament tenen la possibilitat de fer propostes i, òbviament, les decisions que s'hi prenen no són vinculants”. “Tornarem a la fórmula dels notables –continua Ricart–, és a dir, dels polítics i de les grans personalitats del món del teatre, que tenen molt de nom però que no coneixen el dia a dia del teatre valencià”.

Per a Miquel Oltra, secretari de l'AVETID i una de les darreres incorporacions al Consell Rector de Teatres de la Generalitat, l'esborrany és massa genèric. “A nosaltres ens hauria agradat que l'administració haguera adquirit compromisos més concrets, i no solament no s'especifica en cap moment com serà aquesta aposta per la producció pròpia, sinó que ens trobem que el text no inclou la presència de gent de la professió en els òrgans rectors”.

Protagonista, la dansa. Segons el contingut de l'esborrany, l'aposta més forta per part de la Conselleria de Cultura correspon a la dansa. El text preveu la creació d'una direcció-gerència paral·lela a la del teatre, que s'inclourà en el funcionament de l'Institut de les Arts Escèniques i que comptarà amb els seus respectius representants dins dels òrgans de direcció. No obstant això, des de l'Associació de Professionals de la Dansa del País Valencià les coses es veuen d'una altra manera. “Es clar que estem encantats amb aquesta iniciativa –explica Míriam Martínez, presidenta de l'Associació–, però encara s'han de perfilar aspectes com els pressupostos, les subvencions o les

sales d'exhibició per a dansa. Si no es crea una companyia estable o es coprodueix amb companyies valencianes, tots aquests esforços no serviran de res. De fet, el Centre Coreogràfic fa més de dos anys que funciona i les coses no han canviat gaire". "A més —es queixa Martínez—, si mireu la programació de Teatres per a aquest darrer trimestre, només trobem un espectacle de dansa".

I si la dansa ha estat protagonista en aquest primer debat, una de les novetats que més expectació ha despertat és la creació del Teatre Nacional Valencià, un projecte que es deixa entreveure mínimament en el text i que el conseller Tarancon defineix com el futur "coordinador de la producció estable de l'Institut de les Arts Escèniques".

L'opinió dels professionals, en canvi, reflecteix precisament aquesta indefinició. "Mirant el text —comenta Miquel Oltra, de l'AVE-TID—, no ens podem fer una idea clara de què vol ser realment aquest Teatre Nacional. Ens fa por que tot quede en una declaració d'intencions per part de les institucions, com ja ha passat tantes vegades". D'altra banda, Pep Ricart assegura que "els actors no ens acabem de refiar d'aquesta bona voluntat. De fet, per a aquesta temporada Teatres de la Generalitat presenta només una producció pròpia, de petit format, i una participació molt minsa en dos coproduccions. Això, per a nosaltres, no obeeix al compromís de Teatres d'apos-

tar per les produccions de companyies valencianes".

La ciutat sense llei. Però a banda d'aquesta llei, que probablement començarà a debatre's en les Corts Valencianes a principis de l'any vinent, l'altre gran objectiu teatral de la Generalitat Valenciana per a aquesta temporada té a veure amb un projecte molt més ambiciós i espectacular que encara ningú no ha sabut definir gaire bé i que, de fet, no apareix en la llei de les Arts Escèniques, segons el conseller Tarancon, "per motius tècnics".

El projecte, que està previst de construir-se en els antics terrenys que ocupava l'empresa Altos Hornos del Mediterráneo (AHM) a Sa-

gunt, es va presentar el passat mes de febrer, en plena campanya electoral, i es planteja com un centre de formació i aprenentatge més que com un espai d'exhibició. Tot i que la Conselleria de Presidència, que apadrina el projecte, ja ha demanat a la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme un estudi sobre la viabilitat d'aquesta Ciutat del Teatre, encara passaran alguns mesos abans que quede definit.

La temporada, doncs, comença moguda tant per als dirigents polítics com per al sector. I és que la polèmica per la situació del teatre valencià sembla que mai no s'acaba.

En els terrenys que ocupava a Sagunt l'empresa Altos Hornos del Mediterráneo (AHM) s'ubicarà la Ciutat de les Arts Escèniques. El projecte, però, no apareix "per motius tècnics" en l'esborrany de la llei del teatre.

Rosanna Melià

Museu d'Història

Museu del Cinema

Museu d'Arqueologia

Museu d'Art

Museu d'Història dels Jueus

ART, CULTURA I COMERÇ

GIRONA
museus